

[Statsministeren]

fælde, men i mange andre tilfælde er det andre grupper i befolkningen, som er hårdt ramt af en af Europas skrappeste love om formueskat. Det kan i mange tilfælde være på grund af opvurdering af det hus, den ejendom, man bebod, eller der kan være tale om, at man har placeret sin formue i aktiver, som giver et forholdsvis ringe afkast, og hvor man derfor har svært ved at komme igennem med formueskatten.

Så er der – og det lægger jeg allermest vægt på – de mange, mange tilfælde, hvor der er tale om en hovedaktionær, der står for en virksomhed, men hvor den omstændighed, at han skal betale høj formueskat, betyder, at han nødvendigvis må tappe virksomheden for likviditet – med den skadevirkning for samfundet, at han afskæres fra at gennemføre ekspansion og modernisering. Det sidste er nok det vigtigste.

Men ellers er situationen den, at tidligere skatteminister Isi Foighel i maj 1987 nedsatte et udvalg, som skulle analysere, hvordan formueskatten påvirker opsparing, produktion og beskæftigelse osv. Regeringen venter, at dette udvalg om ganske kort tid – det er vist en sag om få dage – afgiver sin betænkning. Regeringen finder det rigtigst at afvente udvalgets betænkning. Det kunne lige passe andet. Når vi har den, gennearbejder vi materialet, og derfor vil jeg ikke på nuværende tidspunkt gå i detaljer. Men jeg regner med, at regeringen i begyndelsen af april vil kunne forelægge Folketinget sit lovforslag om ændringer i den nuværende formueskat.

Stavad (S):

Jeg har forstået af statsministerens bemærkninger, at regeringen ikke kommer med forslag om total afvikling af formueskatten. Hvis jeg har misforstået de lidt kryptiske bemærkninger fra statsministeren, beder jeg selvfølgelig om at blive vejledt, men jeg forstår, at statsministeren faktisk tager afstand fra den pressemeddelelse, som den konservative ordfører, hr. Aagaard, har udsendt for nogle få dage siden.

Jeg vil godt spørge statsministeren, om han mener, at en afskaffelse af formueskatten eller en meget kraftig lempelse med den virkning f.eks., at borgerne i Gentofte Kommune får en lettelse på 204 mio. kr. – den kommune, som har en meget lav kommuneskat, den kommune, hvor man i forvejen har samlet de største formueejere her i landet – er rimelig. Den godt ene

procent af borgerne, der bor i Gentofte, vil spare over 15 pct. af formueskatten.

Jeg vil også godt spørge statsministeren, om han mener, at det er acceptabelt. Desværre har vi først statistik fra 1984, men i 1984 var der 4.000 skatteydere, som havde over 1 mio. kr. i bruttoindkomst, og de vil, hvis en afskaffelse af formueskatten kommer på tale, i 1984-kroner spare 71.000 kr. i gennemsnit. Det vil sige, at vi kan forvente, at mange vil få skattelettelser i 300.000–400.000–500.000 kr.-størrelsen, fordi også indkomster på over 1 mio. kr. ikke altid betaler formueskat. Er det fordelingspolitiske virkninger, som er acceptable for regeringen i en situation, hvor regeringen er nødt til at stramme op over for alle andre og taler om nedskæringer i 10–15 mia. kr.-størrelsen for finansloven 1989?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Må jeg sige til hr. Stavad, at jeg har forstået det sådan, at regeringen ikke bør have forventninger om, at Socialdemokratiet er sindet at støtte hverken en lempelse eller en afskaffelse af formueskatten. Hvis jeg har ret i den antagelse, tror jeg, hr. Stavad vil forstå, at jeg heller ikke føler mig særlig fristet til at deltage i en dybtgående debat med hr. Stavad og hans parti. Det er åbenbart til anden side, regeringen skal søge at finde sit flertal.

Hvad folk i Gentofte og i Tønder og i Kerteminde og i Assens kommer til at spare i formueskat, er det umuligt at sige noget om på nuværende tidspunkt, det afhænger jo af forslaget indhold, og jeg synes i det hele taget, at hr. Stavad burde tøjle sin disputerelyst, indtil forslaget foreligger. Så er der noget, vi virkelig kan snakke om.

Pia Kjærsgaard (FP):

Det glæder mig, at statsministeren er begyndt at finde ud af, at han skal søge flertallet til den anden side, og at Socialdemokratiet ikke vil være med i denne sag i hvert fald.

Jeg vil godt have statsministeren til at fortælle, om han ikke mener, at det tab, der ligger i en afskaffelse eller en lempelse af formueskatten, vil blive vundet ind igen i form af øget effektivitet og øget beskæftigelse og dermed mere skat til staten.